

Lov, og dersom det nuværende Fattigvæsen ikke i højere Grad afficerer af Loven, er jeg bange for, at Loven, naar den foreslaaede Titel bibeholdes, skal endmere, end den ellers i hvert Tilfælde vil det, virke skadeligt; navnlig paa Grund af, at der kan opstaae Conflict imellem det nu bestaaende Fattigvæsen og det nye Understøttelsesvæsen — saaledes maatte vel helst den Institution kaldes, der agtes oprettet ved nuværende Lovforslag.

Jeg skal derfor, dersom denne min Mening maatte billiges af Flere af Forsamlingen, til tredie Behandling tillade mig at stille et Endringsforslag i saa Henseende.

Justitsministeren: Jeg har allerede haft Leilighed til, da Sagen første Gang var under Forhandling, paa min ærede Collega Indenrigsministerens Vegne at udtale, at han billiger den Tante, der er udtrykt i Lovforslaget. Navnlig tiltalte det ham, at den Indtægt, som omhandles i Lovforslaget, skulde sondres fra det almindelige Fattigvæsen og gjøres til Gjenstand for en særegen Fattigforsørgelse. Af denne Grund er det ogsaa hans Anskuelse, at den Forandring, der nu af Udvalget er foreslaaet i §§ 4 og 6, ikke er heldig; hvorimod han foretrækker den Affattelse og de Bestemmelser, som den ærede Forslagsstiller har fremsat i selve Forslaget. De foreslaaede Forandringer ere imidlertid efter hans Anskuelse ikke af den Bigtighed, at han af den Grund skulde erklære sig imod Loven, om ogsaa disse Forandringer skulde blive vedtagne; men efter hans Anskuelse vilde det være ønskeligere, hvis Loven, hvad disse to Paragrafer angaaer, vedblev at være affattet, som oprindelig er foreslaaet.

Ordføreren: Efter de Udtalelser, Lovforslaget har foranlediget idag, har jeg som Udvalgets Ordfører egentlig ikke Synderligt at bemærke, hvorimod jeg som Forslagsstiller ikke kan Andet end udtale min Glæde over, at baade den høitærede Justitsminister paa Indenrigsministerens Vegne og den ærede 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Beutner) have udtalt sig i en saadan Retning, at de foretrække Lovforslagets oprindelige Redaction for den Form, hvori det er fremkommet ved

Udvalgets Betænkning. Jeg har allerede tidligere udtalt mig derhen, at jeg navnlig, hvad Forandringen i § 4 angik, ikke kunde betragte den som en Forbedring. Jeg troer ogsaa, at Sagen vilde fremgaae i større Reenhed og Klarhed som et frit kirkeligt Fattigvæsen, dersom det var blevet ved de oprindelige Lovbestemmelser, og jeg kan som Forslagsstiller selvfølgeren ikke have Noget imod, om det ærede Thing vilde foretrække at vende tilbage til Lovforslaget for at antage Udvalgets Indstilling; men jeg skal dog med nærmest Hensyn til, hvad der blev bemærket af den ærede første Taler (Beutner) gjøre opmærksom paa, at han syntes at befinde sig i en Misforstaaelse, naar han udtalte sig derhen, at Udvalget skulde have opgivet noget af det Væsentligste i Forslaget, nemlig Forslagets Grundtanke, at staae Midler tilveie til en fri Forsørgelse for de Trængende, der ikke ere under det lovbestede Fattigvæsen. Den ærede Landsthingsmand vil vistnok let overbevise sig om, at denne Lovforslagets Grundtanke ingenlunde er opgivet, men fastholdt ogsaa af Udvalget. Med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag til § 4 har den samme ærede Landsthingsmand yttret, at han troede, at det foreslaaede frie Fattigvæsen derved ikke saa klart og bestemt vilde fremtræde som et Menighedsanliggende, og det er ganske min Mening om Sagen, som jeg alt har udtalt; men jeg troer da heller ikke, at hvad der er foreslaaet af Udvalget, i nogen væsentlig Grad vil forrykke Sagens Standpunkt og umuliggjøre Opnaaelsen af Diemedet, eller, som den ærede Taler meente, bevirke, at Sogneforstanderskabet vil faae Bestyrelsen af „de Fattiges Kasse“. Efter Udvalgets Forslag skal Bestyrelsen bestaae af Sognepræsten og to eller flere Medlemmer, som Sogneforstanderskabet vælger enten af sin egen Midte eller af andre Huusfædre i Sognet. Jeg har den Tiltro til en saadan Bestyrelse, at den vil vide at holde det frie Fattigvæsen tilbørligt adskilt fra det tyungne. Naar den samme ærede Taler yttrede, at Dvinderne ikke maatte udelukkes fra Deeltagelse i denne Fattigforsørgelse, saa seer jeg dog ikke, hvorledes det skulde være muligt at nævne Dvinderne i et saadant Lovforslag. Jeg seer ikke, hvorledes det skulde være rigtigt enten fra et borgerligt eller kirke-